

Müji

Muji

M. Tayfun Gülle*

Öz

Meslektaşımız Müjgân Şan'ın vefatı nedeniyle kaleme alınan anı yazısıdır.

Anahtar Sözcükler: Müjgân Şan; Türk kütüphaneciliği; mesleki sorumluluk.

Abstract

This memorial was penned due to the passed away of our colleague Müjgân Şan.

Keywords: Müjgan Şan; Turkish librarianship; professional responsibility.

*Nesini söyleyim canım efendim
Gayrı düzen tutmaz telimiz bizim
Arzu hal eylesem hey dost deftere sığmaz
Omuzdan kesiktir kolumuz bizim*

Serdari 1833 - 1922

İnsanlar vardır, dopdoludur içleri, sevgiyle, bilgiyle doludur ancak sadece sevgilerini belli ederler, tevazu sahibi oldukları için bilgilerini paylaşırken de alçak gönüllü olmaya özen gösterirler. Bu nedenle bilgili olduklarını öğrenmek çaba ister ya da biraz geç anlaşılır. Böyle insanların sayısı dünya kurulalı beri azdır, Müjgân o ender insanlardandır.

Sevgili arkadaşım Müjgân Şan'la son birkaç yıl görüşmesek de 30 yılı geride bırakan, temeli dostluk ve güvene dayalı bir arkadaşlığımız vardı. İlk tanıdığım meslektaşarımdan olan Müjgân'la hangi ortamda tanıştığımızı net olarak hatırlamıyorum ancak 80'li yılların sonlarına doğru, o dönem çalıştığım Yükseköğretim Kurulu Dokümantasyon Merkezine sıklıkla geldiğini, benim de Müjgân'ın çalıştığı kurum olan ve o yıllardaki adıyla Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) Kütüphanesine gittiğimi, yüksek lisans seminerleri için kaynak taraması yaptığımı hatırlıyorum.

Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümünden 1982 yılında mezun olan ve mezuniyet sonrası eğitimini de sürdürerek aynı bölümde yüksek lisans ve doktora eğitimini tamamlayan Müjgân'ın DPT tarafından özel bir program kapsamında Amerika'ya gönderildiğini biliyorum. Müjgân, DPT Özel İhtisas Komisyonlarında ilgili meslektaşlarının mesleğimizi temsil etmesi için özel çaba harcardı. Sonraki yıllarda Akademik Bilişim ve İNET-TR toplantılarının bilgi merkezleri ile ilgili organizasyonlarında yer aldığını da hatırlarım.

90-92 döneminde TKD Ankara Şubesinde çalışırken nitelikli destek aldığımız az sayıdaki meslektaşarımdan biriydi. Hocaların hocası Merhum Osman Ersoy 1990 yılında emekliye ayrılınca Hocamıza layık bir emeklilik töreni düzenleme işine giriştik, müzikli bir

* Editör. Türk Kütüphaneciliği Dergisi. e-posta: editor@tk.org.tr

Editor. Turkish Librarianship Journal

tören olsun istiyorduk. Şubenin olanakları kısıtlı olduğu Müjgân, biricik kardeşi Taner'in yardımcı olabileceğini söyleyince, Taner'i derneğe davet ettik, birlikte derneğe geldiler, Tanerciğim gitarıyla bize güzel bir konser verdi. Daha sonra profesyonel bir gitar grubu ile anlaştıysak ta Müjgân'ın ve Taner'in bütün iyi niyetleri ile bize yardımcı olmak için harcadıkları çaba unutulamaz.

O dönemki Dernek Genel Merkezinin anlayışı nedeniyle derneğin anahtarının Ankara Şubesine verilmemesi ve bu nedenle dernekte her istediğimiz zaman toplanamama sorununuz vardı. Bu süreçte yine Müjgân devredeydi, mesai saatleri dışında birkaç kez DPT Kütüphanesinde toplandığımızı hatırlıyorum.

Yine o yıllarda Daire Başkanı Başak Bey tarafından DPT'den iş teklifi almıştım. Beni onurlandıran teklifte Müjgân'ın rolü olduğunu biliyorum.

Müjgân'la ilgili olarak aklımda kalan en önemli özelliklerinden biri de stajyerlerle iletişimi idi. Yerine göre yönetici, yerine göre mesleki büyük ama en önemlisi abla gibiydi ve stajyerler için hiç üşenmeden kütüphane içinde veya dışında elinden gelen yardımı sonuna kadar yapardı.

Sevgili Müjgân'la sosyal ortamlarda da bir araya gelirdik. Yaşar Hoca'nın ABD'den döndüğü yıl -93 olabilir- hep birlikte (Yaşar Hoca, Sevgili Eşi Münevver, Mehmet Soluk ve Müjgân) Altın Park'ta yemek yediğimizi ve uzun süre sohbet ettiğimizi hatırlıyorum.

Maltepe'de oturduğu şirin evinde bizleri (Mehmet Soluk aklımda, diğerlerini hatırlayamadım) ağırladığını, yaptığı güzel yemekleri hep birlikte yediğimizi hatırlıyorum.

Bir gece Sevgili Aysel ile birlikte bize ev mantısı yemeye geldiklerini hatırlıyorum. Ne muhabbetli geceydi.

Filmleri hatırlamasam da pazar günleri birkaç kez sinemaya gittiğimizi de hatırlarım. Geriye doğru dönüp bakınca aklıma gelen gelmeyen ne çok anı biriktirmişiz diye düşünüyorum. Dostlar kaybedilince yaşanan anılar hayal oluyor, hayalleri hatırlamak da giderek zorlaşıyor. Bizim hayallerimizin çoğu gerçekleşmedi, gerçekleşenlerle hayata tutunmaya çalışıyoruz. Sanırım Müjgân'da çoğu gerçekleşmeyen hayallerinin peşinden gitti.

Sonraları Müjgân'ın da çalıştığı kütüphaneden ayrıldığını DPT'de farklı bir birime geçtiğini duymuştum. Kendisini aradığımda üzgündü. Hayal kırıklığı yaşıyordu. Çünkü hiçbir şeyi kolay elde etmemişti, meslek hayatı, önüne konan engelleri aşma mücadelesi ile geçmişti. Hiçbir şey söyleyemedim...

Müjgân'la ilgili net olarak hatırladığım anılarımdan biri Beynam'da yaptığımız pikniktir. Önce kalabalık bir grupta planladığımız pikniğe Sevgili Faruk Nafiz'le beraber 3 kişi gitmiş ve Beynam'da orman ortamında gün boyu çok güzel zaman geçirmiştik. Hepimiz yanımızda yiyecek bir şeyler getirmiştik ancak Müjgân'ın zengin piknik sepeti aklımdadır. 5 Haziran 2005 gününe tarihlenen aşağıdaki fotoğraf Beynam pikniğinin anısıdır.

İlerleyen yıllarda çalıştığım kurumun kapatılarak yeni kurulan Bakanlık bünyesine dâhil edilmesi, değişimin getirdiği idari ve sosyal sorunların yorgunluğu ağır bastı. Müjgân'la bundan sonraki süreçte giderek daha seyrek görüşebildik.

Bir gün hastalandığını, Akyazı'daki ailesinin yanında kaldığını ve İstanbul'da tedavi gördüğünü öğrendim. Kendisine ulaşamadım, hastalık sürecinde neler yaşadığını, nasıl mücadele ettiğini bilemedim. Vefatını öğrendikten sonra Aysel kanalıyla kardeşi Taner'e ulaştım. Müjgân'ın son 4 yılı zor geçmiş, yakında Ankara'ya geleceğini ve ablasının evini kapatacağını söyleyince içim burkuldu. O ev kimbilir hangi umutlarla alınmıştı? Hangi anılara ev sahipliği yapmıştı? Hangi gelecek planları o evde şekillenmişti? Bir kapımız daha kapandı, tarih oldu. Bu satırları yazarken Müjgân'ın telefon numarasını rehberimde gördüm, "Müji" diye not almışım, O'na her zaman hitap ettiğim gibi...

O bilinmezliğe çok erken gittin Müji, seni özleyeceğiz.